

A múlt szuperhősei

A kilencvenes évek elején alapvetően alakult át az amerikai képregénypiac. Egy darabig úgy tűnt, a képregénykiadásban és -gyűjtésben sokkal több pénz van, mint korábban hitték, ezzel együtt pedig új kiadók igyekeztek megtörni a két elefánt, a DC és a Marvel uralmát. Közéjük tartozott a Valiant, amelynek alapításában a Marvel korábbi főszerkesztője, Jim Shooter is részt vett, és ő indította el a kiadó legismertebb sorozatát, az *X-O Manowar*-t. Rendhagyó szuperhőstörténetről van szó, amely közelebb áll a *Flash Gordon*hoz, mint a *Pókember*hez: egy vizigót harcosról szól, akit a 400-as években, a Római Birodalom területéről rabolnak el ádáz földönkívüliek. Aric éveket tölt rabszolgasorban az úrhajón, végül lázadást szít, és felölti az idegen faj szentként tisztelt harci páncélját. Mikor visszatér a Földre, már napjainkban járunk, ő pedig a saját idejéből kiszakítva, menthetetlenül magányosan kénytelen felvenni a harcot elrablói ellen.

A magyar kiadó a történetet frissebb, néhány éves feldolgozásával vezeti be itthon a karaktert. A figura sorsát ezúttal Robert Venditti vette kézbe – ő írta a Bruce Willis-es filmdap-

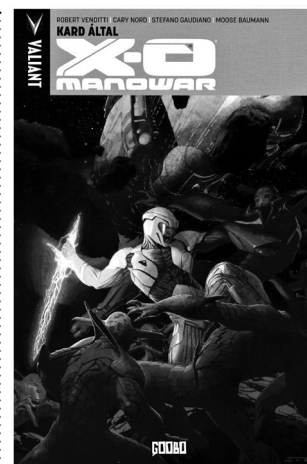
tációt megért *Hasonmást is* –, Cary Norddal, a *Conan*, a *barbár* kiváló rajzolójával kiegészülve pedig sodró lendületű, meglehetősen komorra hangolt felütéssel indítja a sztorit. Az úrfantasyket idéző alapötlettől sokkal könnyedebb, meszeszerűbb megközelítést várnánk, Venditti viszont komolyan veszi a főhőst. Az első kötet alapján kérdés marad, hogy ez a döntés hogyan fog elsülni, de annyi máris biztos, hogy az *X-O Manowar* izgalmasan gondolja tovább a szuperhős-karakterek traumatikus eredettörténetét.

Mert kiket is nevezhetünk szuperhősnek? A közkeletű definíció szerint azokat a fantasztikus és kalandhősöket, akik az amerikai képregényfüzetekben jelentek meg a harmincas évek végén, különleges – általában természetfeletti – képességekkel rendelkeznek, és a közösség védelmezőiként lépnek fel modern környezetben játszódó, akciódús történeteikben. Valóban, a legtöbb szuperhőstörténet a modern kor jellegzetes nagyvárosi tereiben játszódik, de nem mindegyik, elég csak Thor vagy az atlantisi Namor számos kalandjára gondolnunk. És hogy a legismertebb szuperhősmitoszok összeegyeztethetőek a régmúlttal, azt Neil Gaiman mutatta meg az 1602-ben. A nyolcrészes minisorozat igazi *high concept*-re épül: mi lett

volna, ha a Marvel legismertebb hősei nem napjaink New Yorkjában, hanem az Erzsébet-kori Angliában tűnnek fel?

A nagyívű tablóban Gaiman és a rajzoló Andy Kubert sakfiguraként mozgatják a történelmi múltban újraértelmezett hősokeket. Mindannyiuknak megvan a maga szerepe abban a történetben, amely egyszerre királydráma és egy kozmikus fenyegetés árnyékában játszódó katasztrófa-elbeszélés. Először Erzsébet királynő kém-mesterét, Nicholas Furyt és udvari orvosát, Stephen Stranget ismerjük meg, és csak fokozatosan jövünk rá, hogyan illik a történetbe a spanyolországi inkvizítor, az Újvilágból érkezett indián, vagy a templomos lovagok kincsét őrző öregember. Gaiman komótosan, de rendkívül precízen illeszti helyükre a kirakós darabkáit, ügyelve a fordulatos kalandokra és a szerzői világlátásához illeszkedő motívumokra is. A *Sandman* olvasóit nem fogja meglepni az *ars poetica*, amit az író ezúttal Reed Richards alteregója, Richard Reed szájába ad: a világot alkotó legkisebb részecskék nem az atomok, hanem a történetek, amelyek folyamatosan tovább örökítik és módosítják magukat.

Gaiman a kétezres évek elején kapta meg a felkérést, hogy kezdjen valamit a Marvel-

hőspanteonnal. 2001. szeptember 11. után tudta, nem akar szinkron idejű történetet mesélni, az 1602-ben viszont az angol nemzeti identitás építőköveivel is dolgozhatott. Csak a képregény rajzi világa öregedett rosszul: a meglehetősen kezdetleges, ám annál bátrabban alkalmazott digitális színezés helyenként giccsessé teszi az oldalakat, sajnálatosan elterelve a figyelmet arról, Kubert milyen remek munkát végzett a figurák védjegyszerű jelmezének átfazonírozásával.

Robert Venditti – Cary Nord: *X-O Manowar 1.* – Kard által. Színes, puhafedeles, 116 oldal. Kiadó: GooBo.

Neil Gaiman – Andy Kubert: *1602.* Színes, keményfedeles, 224 oldal. Kiadó: Hachette.

KRÁNCIC BENCE

Észmegezés a jövő filmterméséből! *elhőveki: Pilcz Roland*

PILCZ ROLAND, 2020.